

PIRMASIS LAIKRAŠTIS

LSMU MOKYKLOS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2013 M. LAPKRIČIO MĖN.

2013 metų Rugsėjo pirmąją dieną, pakvietusi naujiems darbams ir iššūkiams mokinius ir pedagogus, duris atvėrė LSMU vidurinė mokykla. Mokykla pradėjo rašyti knygą, kurią pavadino savąja *Silva Rerum*.

Pirmasis puslapis skelbė:

Didi ir drąsi Lietuvos sveikatos mokslų universiteto mokyklos idėja, ne vienerius metus brandinta universiteto rektoriaus profesoriaus Remigijaus Žaliūno, kantraus darbo, prasmingų ieškojimų auginta prorektorius profesorius Renaldo Jurkevičiaus, Palaikyta ir patvirtinta universiteto tarybos, vadovaujamos Jono Miliaus, Palaiminta senato, vadovaujant profesorius Viliui Grabauskui, Išmintingai pritarus Švietimo ir mokslo ministrui Dainiui Pavalkiui, O rūmą idėjai įgyvendinti paskyrus Miesto Tarybai, vadovaujamai mero Andriaus Kupčinsko, 2013 m. kovo mėn. 6 d. sėkmingai buvo įgyvendinta. Šią dieną oficialiuose raštuose pirmąkart buvo įregistruotas Lietuvos sveikatos mokslų universiteto vidurinės mokyklos vardas. Jos bendruomenę švietimo ir doros takais vesti patikėta direktoriui Arūnui Bučniui.

Tebūnie palaiminti mokyklos darbai ir siekiai!

Tik kartu su Jūsų ir mūsų visų drąsa, geranoriškumu ir pagalba mes galime pasakyti – LSMU mokykla pirmuosius 2013/2014 mokslo metus pradeda.

DIREKTORIAUS ŽODIS

Kas paskatino Jus tapti mokytoju, o vėliau direktoriumi? Ar patinka šis darbas? Kokia jo specifika?

Man visada patiko istorija, todėl savo studijas siejau su šiuo mokslu. Planavau būti archeologu, o tapau istorijos mokytoju. Baigęs institutą turėjau atidirbti mokytoju kaime, nes kitaip manęs laukė tarnyba Sovietų armijoje, kuri visai neviliojo. Taip 1984 m. pradėjau dirbti Noreikiškių vidurinėje mokykloje mokytoju ir 1988 m. buvau išrinktas šios mokyklos direktoriumi. Direktoriauju mokyklose (su 16 m. pertrauka) jau 9 metus. Darbas įdomus, kūrybiškas ir dinamiškas, kasdien susiduri su kaita ir pasikrauni energijos bendraudamas su jaunais žmonėmis.

Mums, mokiniams, atrodo, kad mokyklos direktorius tik priima sprendimus, kitoje veikloje jis nedalyvauja, o Jūsų pilna visur – kiekvieną dieną pasitinkate moksleivius su šypsena, stebite pamokas, bendraujate...

Kiekvienas turime savo vadovavimo stilių. Aš mėgstantis bendrauti žmogus. Be to, man įdomi visa mokyklos veikla, turiu įvairios patirties, o organizacinis darbas, idėjų generavimas ir įgyvendinimas man labiausiai patinka. Džiaugiuosi, kad pastebite šypsena. Su ja lengviau gyventi.

Kalbama, kad ši mokykla kitokia, kuo ji išskirtinė? Kokia ji? Manau, kad mūsų steigėjas LSMU norėjo įkurti kitokią mokyklą – pagrįstą savitarpio mokytojų, mokinių, tėvų ir universiteto pasitikėjimu, bendradarbiavimu. Mokykla ir turėtų būti pagrįsta visų ugdymo proceso dalyvių ne tik formaliu, bet ir turiningu bendravimu. Mokyklos kūrimas nėra vienadienis reiškinys. Kad ji įgautų savo vardą, veidą, taptų viena iš geriausių Lietuvos mokyklų, reikės ne vienerių kruopštaus, sąžiningo, kūrybiško visų bendruomenės narių darbo metų. Aš visada svajoju apie mokyklą, kurioje visi kartu draugiškai galėtume susitarti, ko ir kaip sieksime. Manau, kad mokykloje vaikas turėtų gerai ir sau-

Direktorius Arūnas Bučnis.

giai jaustis, gauti jam reikalingas kokybiškas švietimo paslaugas, įgyti gyvenime reikalingų žinių, kompetencijų. Turime pripažinti, kad mokymas(is) yra sunkus darbas. Vienas iš mokyklos tikslų yra išvaduoti vaikus nuo dvigubo mokymosi: mokykloje ir pas

korepetitorius. Sudarysime visas sąlygas, kad tai, ko nežino ar nemoka, mokinys galėtų gauti iš savo mokytojų savo mokykloje. Jeigu pastebėjote, mes tą ir darome – vis daugiau Jūsų konsultacijose.

Kas yra svarbu norint išugdyti gerą moksleivį? Kokius moksleivius norite, siekiate išugdyti: tik gerai besimokančius ar ir kūrybingus, iškalbingus, veiklius...?

Svarbu, kad mokiniai perimtų geriausias vertybes, kurias skiepia tėvai ir mokytojai, taptų tikrais valstybės piliečiais, išaugtų ne tik garsūs medikai, ekonomistai, politikai, teisininkai, mokytojai, verslininkai, bet ir dori žmonės. Mums svarbūs visi mokyklos mokiniai: moksliukai ir sportininkai, kūrėjai ir socialiai aktyvūs. Norime pastebėti visus, kurie kasdien praveria mokyklos duris. Manau, kad svarbiausia, jog šie žmonės būtų mokykloje laimingi, atrastų pažinimo džiaugsmą, susitiktų tikrų draugų ir patirtų mokytojų geranoriškumą, išsiugdytų pagarbą vieni kitiems ir pasiektų savo mokyklinio gyvenimo tikslą – taptų bet kurio jo norimo pasaulio universiteto studentu.

Ko reikalaukite iš mokytojų ir moksleivių?

Bendravimo ir bendradarbiavimo, pagarbos vieni kitiems, supratimo ir geranoriškumo kartu dirbant.

Kaip surinkote tokių kompetentingų pedagogų kolektyvą?

Tai buvo ne vienadienis procesas. Daug darbo nuveikė mano miegos kolegės Audronė ir Jolita, buvome susitikę su daugiau nei 200 mokytojų, pretenduojančių čia dirbti. Ne vieną patys pažinojome ir pasikvietėme (su V. Jaruševičiumi susitariau dar prieš mane paskiriant šios mokyklos direktoriumi) Kai kuriuos rekomendavo LSMU studentai. Džiaugiamės, kad pasirinkti mokytojai, turėdami garantuotus darbus ir užtarnautą mokinių, kolegų ir tėvų pagarbą, pasirinko naujos mokyklos kūrimo kelią. Norėjome, kad kolektyve derėtų pedagoginė patirtis, branda ir jaunystė. Su kiekvienu pretendentu pabendrauti atrado laiko universiteto rektorius prof. R. Žaliūnas ir prorektorius prof. R. Jurkevičius. Malonu, kad Jūs vertinate mūsų mokytojų kompetenciją.

KAIP IR KADA KILO TOKIA GRAŽI LSMU VIDURINĖS MOKYKLOS IDĖJA?

Dabar būtų net ir sunku atsakyti. Prieš keletą metų buvome suplanavę kartu su Jono Jablonskio gimnazija turėti tokią sąjungą. Bet kalbėdamiesi Universiteto Senate ir Taryboje nusprendėme, jog atėjo laikas įsteigti savo, Lietuvos sveikatos mokslų universiteto, mokyklą. Tokią mokyklą, kurioje būtų platforma pamatyti talentus, galbūt net ir juos parengti. Taip pat tikimės, kad tie vaikai, kurie ateis čia mokytis, bus dauguma Universiteto bendruomenės narių vaikai. Tiems, kurie dirba LSMU, dažniausiai tai jauni žmonės, neskaudės galvos, kam patikėti savo vaikus. Juk norėtusi, kad juos mokytojų geri mokytojai. Po truputį ta mintis plėtojosi, konsultavomės su švietimo ir mokslo ministrais, vėliau suradome entuziastingą direktorių. Pamatėme krantus, kuriuos turime pasiekti, ir šis projektas labai greitai gimė – per vienerius metus nuo sprendimo priėmimo iki įgyvendinimo. Iš pradžių neplanavome tokio didelio populiarumo. Galvojome, kad šioje mokykloje mokysis tik apie 250 moksleivių, o šiuo metu jų yra beveik 500. Tiesiog labai džiaugiamės.

Prof. Remigijus Žaliūnas.

Ar buvo sunku idėją įgyvendinti?
Apie sunkumą, kai gera idėja, tiesiog reikia pamiršti. Bet jeigu kalbėtume apie gilesnes priežastis, tai idėja negimsta staiga, nebūna taip, kad aš prabudau ir noriu turėti mokyklą. Vyko diskusijos, nes tai susiję ne tik su gera idėja, bet ir su finansavimu, tolimesne perspektyva ir plėtra. Da-

lis mūsų Universiteto sprendimų dėl ateities vizijos tiesiog sutapo. O ar sunku, ar lengva – sunku ir pasakyti.

Mūsų mokyklos mokiniai ir mokytojai jau džiaugiasi. Praėjo šiek tiek laiko. Ką jūs šiandien galėtumėte pasakyti apie mūsų, jūsų mokyklą?
Kad ir kokiuose renginiuose bū-

čiau, džiaugiuosi dėl trijų dalykų. Pavyzdžiui, buvau viename šventiniame renginyje, kuriame dalyvavo aukščiausio rango politikai, merai, akademinė bendruomenė. Visi sako, kad mes esame išskirtinis Universitetas: visuose universitetuose studentų skaičius mažėja, o pas mus auga – gera prasme. Mus mato

kaip tarptautinį Universitetą, nes LSMU studijuoja studentų iš daugiau nei 40 pasaulio šalių. Visi žavisi ta gražia idėja, kad mes įsteigėme mokyklą. Mums pavydi, jog galėjome tai padaryti savarankiškai, be valdžios pagalbos – mums tiesiog pasisekė. Ir visi stebisi, kaipgi jie iki šiol to dar nepadarė. Na, o mes palinkėjome jiems padaryti tą patį.

Ar sėkmingai mes startavome?

Man regis, tikrai sėkmingai. Gyvenime daugelis dalykų nevyksta taip greitai, kaip norėtusi. Įvertinus visas aplinkybes, manyčiau, kad startas buvo geras, bet apie tai jūs, moksleiviai, turėtumėte pasakyti. Mes viliamės, kad jūs visus mūsų trūkumus kompensuosite savo jaunatvišku entuziazmu. Taigi, manau, kad mes visi startavome sėkmingai.

Kodėl medicina? Ar tai tik priežastis? Ar jūs pats džiaugiatės pasirinkę tokią profesiją?

Medicina – tai jau būtų siauresniaja prasme. Mes visgi akcentuojame sveikatos mokslus. Tai yra platesnė sąvoka. Pradedant ne tik nuo ligų, bet ir kaip jų reikėtų išvengti. Mes tikimės, kad galbūt mūsų profesoriai ateis į mokyklą ir jums paaiškins, kokia yra sveikatos vertė – ne tik

žmogaus, bet ir gyvūno. Aš tikiuosi, kad šios mokyklos moksleiviai pajus didžiules galimybes. Šiuo metu Universitete yra daugiau kaip dvidešimt studijų programų. Pasirinksite vieną ar kitą ir, baigę bendrąją studijų programą, žinosite, kokia yra jūsų ateitis. Tai yra labai svarbu ir, manau, kad jums bus sudarytos išskirtinės sąlygos.

Norime nuoširdžiai padėkoti ir tikimės nenuvilti. Gal jūs pats norėtumėte mums ko nors palinkėti?

Aš norėčiau jums palinkėti užsipyrimo siekiant tikslo. Kad laikas mokykloje būtų orientuotas tikslui pasiekti, kad jūs patys aktyviai dalyvautumėte siekdami to tikslo. Koks tas jūsų tikslas, aš nežinau. Jūs visi esate skirtingi, bet bendras tikslas turi būti vienas. Jūs – mažos asmenybės. Mes turime padėti jums. Labai tikiuosi, kad taip bus. Jūsų mokytojai turi tapti geriausiais draugais ir, kaip sakiau per atidarymą, labai reiklūs. Tada visų bendromis pastangomis įgyvendinsime jūsų išsvajotą svajonę – įstosite į LSMU. Aš tikiuosi, kad jums baigus šią vidurinę mokyklą, bus atviros ir kitų universitetų durys – turėsite didžiules galimybes rinktis. Aš tuo tikiu.

Kalbėjosi Justina Laurinavičiūtė

LAISVAS ŽMOGUS YRA KŪRYBINGAS ŽMOGUS

Žinome, kad jūs mokėtės šiame pastate, kuriame dabar įsikūrusi mūsų mokykla. Kokios mintys, įspūdžiai po Rugsėjo 1-osios šventės?

Kaip visada – nauji horizontai, problemos senos. Papildomas užtaisas žengti tuo pačiu keliu tik, žinoma, kitais tempais, greitesniais. Kuo aukščiau – tuo geriau.

Ar galite pasakyti, kad mokykla formuoja asmenybę, būtent mokykloje atradote savąjį pašaukimą?

Taip. Jeigu kalbėčiau apie save, tai, ko gero, aš turėjau iš tėvų paveldėtą kombinaciją pomėgių. Biologijos mokslai man buvo be galo įdomūs, bet, ko gero, aš tikrai buvau stipriausias matematikas klasėje. Vienas iš tokių labai malonių prisiminimų, kalbant apie mokyklą, kad, kai aš mokiausi, mokykla buvo septynmetė. Vienas iš stipriausių mokytojų, kuris sugebėjo valdyti klasę be jokio balso pakėlimo taip, kad, skrendant musei, girdėtusi jos skridimas, buvo matematikos mokytojas. Konstruktivus mąstymas, sprendimų ieškojimas labai susijęs su tiksliaisiais mokslais. Kadangi mane labai domino biologija, kalbos, tai apsisprendžiau labai lengvai, kad reikia rinktis tai, ko noriu gyvenime.

Koks, jūsų manymu, turi būti šian-dienis mokytojas?

Toks, kokį aš ir paminėjau. Tarp kitko, ne vieną tokį mokytoją turėjau. Įsivaizduokite, du bambliai, tokie kaip aš su broliu, domėjosi ne tik matematika, bet ir prancūzų kalba. Ji tuomet buvo išskirtinis reiškinys, nes kitose mokyklose šios kalbos nebuvo mokoma. Mums prancūzų

Prof. Vilius Grabauskas.

kalbą dėstė Sorbonos universitetą baigusi mokytoja, kuri sugebėjo tokius bambyzus taip sudominti, kad mes net ir prancūzišką laikraštį prenumeravome.

Kaip prancūzų kalbos žinios jums praverčia šiandien?

Šiandien net ir didžiosios valstybės suprato, kad nebūtinai visi turi mokytis jų kalbų. Daugiakalbystė labai svarbi. Net ir mes bandomė savo studijų programas išplėsti nuo lietuvių, anglų kalbomis dėstomų dalykų. Ateityje gal atsiras ir prancūzų kalba. Man tos žinios labai padėjo. Aš gyvenau šalyje, tiksliau tos šalies regione, kuriame kalbama prancūziškai. Be to, prancūzų kalba buvo ir tebėra viena iš tarptautinio bendravimo kalbų, nors šiandieną moksle daugiau vartojama anglų kalba, kurios man pradėti mokytis teko žymiai vėliau.

Prancūzų kalba yra labai svarbi tarptautiniame gyvenime.

Šalia jūsų pavardės labai daug titulų, žyminių pasiekimų mokslo ir visuomenės gyvenime. Kuris jums artimiausias? Kuria savo veikla labiausiai didžiuojatės ir džiaugiatės?
Klausimas labai sudėtingas. Bet manau, kad mano veikla kompleksinė, tai ir rezultatai pakankamai kompleksiški. Aš džiaugiuosi, kad mano mokytojai, tėvai, aplinka, kurioje teko augti, lėmė, kad teko prisidėti prie labai rimtų darbų, kurie buvo reikalingi Lietuvai. Ir tikrai neperdedu. Faktiškai aš turėjau vienintelę darbovietę gyvenime – šį Universitetą. Pratešdamas mokytojų darbus, aš stengiuosi neapvilti nei mokytojų, nei kitų. Vien diagnozuojant toli pažengusias ligas ir bandant jas gydyti, neįmanoma žmonėms padėti. Šiuo

požiūriu Lietuva garsėjo kaip šalis, žinanti, ko nori, kaip tai daryti. Žinoma, pasiseka ne viskas, nes ne viskas priklauso nuo mūsų. Mes turime tikrai daugiausiai užsieniečių studentų, ir taip yra jau du dešimtmečius. Tai rodo, kad ši institucija, nežiūrint į visokius keistus reitingavimus, yra žinoma pasaulyje, gerbiama, ir aš tuo didžiuojuosi. Man teko rektoriatu pačiu sunkiausiu laikotarpiu. Buvau pirmas rinktas rektorius. Galiu pasakyti, kad tikrai neišpuikau, ir labai džiaugiuosi, kad ir brandžiame amžiuje galiu prisidėti prie Universiteto pažangos. Jaunatviškai mastau turbūt todėl, kad visą laiką sukuosi tarp jaunimo. (Šis rektorius buvo išskirtinis iš kitų rektorių, nes visuomet skatindavo jaunimą ir sakydavo, kad visuomet jam turi būti žalia šviesa. *R. Žaliūno pastaba*). Pagal visus parametrus mūsų Universitetas yra jauniausias, nes jame dėsto jauni pedagogai. Einant metams atsiranda išmintis ir patirtis, bet labai daug priklauso ir nuo to, kokioje aplinkoje visa tai formuojasi. Mano mokytojų sprendimas, kad galiu atstovauti šiai mokslo sričiai, net aštuonerių metų darbas Pasaulio sveikatos organizacijoje, labai rimtoje struktūroje, kuriai man teko vadovauti, lėmė, kad jaučiau skolą mūsų institucijai dėl gautos galimybės išeiti į platų pasaulį, išplaukti į plačius vandenius. Ir aš turiu ją grąžinti. Ir kaip dabartinis rektorius sako, požiūris į lavinimą lemia tai, kad mes nesitaikstome su šiomis dienomis skelbiama labai primityvia teze, jog Lietuvai nereikia išsilavinusių žmonių, o reikia tik stalių, darbininkų, tekintojų ir visokių kitokių – Lietuvai reikia visko. Lietu-

vos ateitis – išsilavinę jauni lietuviai. Aš visuomet tuo tikėjau, Lietuvoje ištis yra daug garbaus, šviesaus jaunimo. Tik jiems būtinai reikia sudaryti sąlygas, o kartais užtenka net ir netrukdyti jiems. Tegul jie auga.

LSMU Senatas, kurio pirmininkas esate, palaikino mūsų mokyklos kūrimąsi. Kokia mokykla reikalinga Lietuvai?

Tokia, kuri ugdo jaunimą. Kuri vadovaujasi šiandieną taip plačiai deklaruojamomis, bet ne visada įgyvendinamomis žmogaus teisėmis. Laisvas žmogus yra kūrybingas žmogus. Ir tai turi prasidėti ne tik nuo mokyklos, bet ir nuo darželio, nuo šeimos. Kai tai iki galo visi supras, mūsų šalėlė toli nueis.

Ar stebite mūsų mokyklos pirmuosius žingsnius?

Taip, mes vos ne kiekvieną dieną pasikalbame, kaip jums sekasi. Ir mūsų Universiteto nemažos dalies darbuotojų vaikai turėjo galimybę konkuruoti stodami į šią mokyklą – vieniems pavyko, jie dabar mokosi šioje mokykloje, kitiems ne. Net ir mano sūnėno du vaikai yra jūsų mokyklos bendruomenės nariai.

Kokios asmeninės savybės padėjo jums tiek pasiekti gyvenime? Ko palinkėtumėte mūsų mokyklos mokiniams?

Manyčiau, kad jūs viską, ko reikia jaunam, gabiui, išsilavinusiam Lietuvos žmogui, turite. Reikia tas galimybes išnaudoti. Tik nepamirškite, kad tas periodas nepasikartoja. Ką darote, darykite tik gerai.

Kalbėjosi Justina Laurinavičiūtė

DIREKTORIAUS ŽODIS

◀ 5 p.
Anksčiau garbingiausiomis laikytos kunigo, mokytojo ir gydytojo profesijos. Gydytoju ir kunigu būti tik darbe yra sunku, o kaip su mokytojo specialybe? Manau, kad visos Jūsų išvardintos profesijos yra garbingos ir žmonėms labai svarbios. Sakoma, kad mokytojas yra gyvas tol, kol yra gyvas nors vienas jo mokinių. Iš tikrųjų mokytojo profesija yra labai sunki – juk darbo diena nepasibaigia su darbo laiko pabaiga. Daug kas mano, kad ši profesija garantuoja pastovų pajamų šaltinį, mat visuomenėje visada kažkam reikės mokyti vaikus. Bet per Rugsėjo 1-ąją ar Mokytojo dieną matydamas eiles prie gėlių paviljonų

supranti, kad ir šiandien mokytojas yra reikalingas ir gerbiamas žmogus.

Kokia mokyklos ateities vizija?

Mes visi sieksime, kad ji būtų patraukliausia ugdymo įstaiga ne tik Kaune. Norisi, kad mūsų mokiniai, baigę šią mokyklą, galėtų praversti bet kurio pasaulio universiteto duris ir galėtų didžiudamiesi pasakyti, kad baigė mūsų mokyklą.

Ko linkite mokyklos moksleiviams?

Palinkėsiu jiems gražių, smagių, įsimintinų mokyklinių dienų, kūrybinio proveržio, tarpusavio pasitikėjimo ir bendravimo. Tikiuosi, kad čia jie sutiks puikius savo mokyklinio gyvenimo palydovus – teisingus, mylinčius savo darbą mokytojus. Mokykla – visų mūsų namai, tad ir kurkime ją visi kartu.

Kalbėjosi Justina Laurinavičiūtė (11a)

REIKIA, VADINASI, REIKIA

Esu viena iš paskutiniųjų, suspėjusių įsokti į pradėjusį važiuoti LSMU mokyklos traukinį. Pati pradžia tikrai nebuvo lengva. Greitai reikėjo sukurti ir mokytojams pristatyti naujus dokumentus (elgesio pamokoje taisyklės, rekomenduojamas klasės valandėlių temas), apgalvoti ir klasių auklėtojams vesti seminarą apie darbą su klase. Na ir kas, kad nepažįsti beveik nė vieno auklėtojo ir nežinai, ką jis gali ir ko ne. Reikia, vadinasi, reikia. Atsistojus prieš mokytojus kojos dreba, rankos dreba, žodį ištarti bijai, o kalbėti ir susitarti būtina. Tačiau kuo toliau, tuo bendrauti sekasi vis geriau, visi geranoriškai nusi-teikę, priima bet kokią iniciatyvą, ją palaiko, nebijo pasakyti, kad kažko nemoka ar kad reikia pagalbos. Visi man sakė, kad šioje mokykloje darbo turėsiu nedaug: nebus darbo su rizikos grupės šeimomis. Tačiau niekas neįvertino to, kad į šią mokyklą atvyksta mokyti motyvuoti, gabūs, gerai ankstesnėse mokyklose besimokę mokiniai. Todėl pati pradžia tikrai nelengva: reikia įveikti adaptacijos procesą, apsiprasti visiems su nauja tvarka, naujais klases draugais, naujais mokytojais ir žymiai didesniais reikalavimais. Po mėnesio darbo mokykloje galiu drąsiai teigti, kad mūsų mokykloje mokosi ypatingi mokiniai, kurie išsi-

Edita Vasiliauskaitė.

skiria savo gabumais, tačiau jie yra tokie patys mokiniai kaip ir kitose mokyklose: jie liūdi dėl nesėkmių, jie garsiai džiaugiasi sėkmėmis, jie kaip ir visi vaikai bando mokytojų ir tėvų kantrybę – jie aktyvūs ir drąsūs. Vieni gyvena Kaune, kiti – Kauno rajone, tretieji – atvykę iš kito Lietuvos galo. Vieni valgo pietus mokyklos valgykloje, kiti atsineša užkandžių iš namų, tretieji – gauna nemokamą maitinimą. Vieni nedrąsiai laukia pamokos kabinetuose ar prie jų durų, kiti – ilsisi ant sėdmaišių. Jau pirmą mėnesį pastebėjau, kad dauguma mūsų mokyklos mokinių jaučiasi gerai. Aš džiaugiuosi, kad galiu dirbti šioje mokykloje.

Edita mokyklos socialinė pedagogė

NET NEDRĄSU TIKĖTIS DAUGIAU

Inga Vaitekūnė.

Ar sunki buvo mokyklos kūrimo pradžia?

Bet kokia pradžia nėra lengva. O kurti gera, mokinių poreikius atitinkančią, atvirą ir bendruomenišką mokyklą – didžiulė atsakomybė. Teko priimti ne vieną sunkų sprendimą, ieškoti, rinktis, kurti. Tačiau nuolatos jausdami didžiulį palai-kymą ir dirbdami bendraminčių rate patyrėme daug džiaugsmo. Šeši darbo mėnesiai, dedant pirmuosius mokyklos pamatus, teikė mums gerą nuotaiką, įkvėpimą,

Audronė Urbonienė.

pasitikėjimą savo jėgomis. Mokykla gimė 20 kv. metrų patalpoje – „ant taburetės“. Tilpome visi šeši ir jautėmės puikiai – kartu kūrėme, kartu klydome, kartu džiaugėmės, o visų svarbiausia, kad visi labai tikėjome savo darbo prasme.

Ar Jūsų lūkesčiai pateisinti?

Jau rugsėjo 1-ąją dieną džiaugėmės sulaukę daug gražių mokinių, jų tėvų ir mokytojų išsakytų minčių ir nuširdaus tikėjimo mūsų mokykla, jos darbais ir siekiais. O ir prabėgusios

Jolita Jukšaitė.

pirmosios savaitės mūsų nenuvylė: mokiniai šypsos, mokytojai dega noru dirbti, o iš tėvelių sulaukiame daug gražių atsiliepimų. Net nedrąsu tikėtis ko nors daugiau...

Ko dar tikėtis?

Norime, „kad būtų taip amžinai, visą begalybę, kol laikas bėga“. Norėtume, kad mūsų mokykloje būtų gera būti kartu, kad mūsų bendravimas ir bendradarbiavimas duotų tik puikius, mus visus džiuginančius rezultatus.

PASITIKIME RYTOJŲ SU ŠYPSENA

Ingrida Pilkionienė.

Buvote nuo pat mokyklos kūrimosi pradžios. Jūsų komanda – mokyklos kūrėjai. Jau mėnuo, kai mokykla dirba. Labai norėtumėme paprašyti, kad pasidalintumėte savo pirmaisiais įspūdžiais.

Apie LSMU mokyklos kūrimą sužinojau kovo pradžioje iš direktoriaus A. Bučnio. Jis tada paklausė, ar norėčiau dirbti naujai steigiamoje mokykloje. Tai buvo netikėta žinia, bet idėja pradėti naują startą, naujoje komandoje buvo viliojanti. Mane

visuomet žavėjo ir žavi naujovės, pokyčiai, mokymasis – tad naujas darbas man dar vienas įdomus etapas.

Ar sunki buvo mokyklos kūrimo pradžia?

Net nežinau, ar sunki. Manau, labiau įdomi nei sunki. Gal kiek buvo nežinotumo: su kuo dirbsiu? kaip seksis? Ir dar daug visokių kaip, kas, kada? Bet dabar dauguma jų atsakyti.

Ar Jūsų lūkesčiai pateisinti?

Manau, kad su kaupu, nes nuo pirmų dienų jaučiuosi labai puikiai, dirbu su „žauriai“ įdomiais žmonėmis, įsiliejau į tokią komandą, iš kurios turiu ko pasimokyti, į kuriuos norisi lygiuotis. Taip pat atsirado daug perspektyvų, apie kurias tik svajočiau – galimybė mokyti prancūzų kalbos, dalyvauti įvairiuose tarptautiniuose projektuose. Super. Tai labai motyvuoja.

Labai sunku išeinant iš darbo buvo palikti mokinius. Juokais sa-

kau, bet šiuos mokinius dar turiu „prisijaukinti“☺ Manau, laikui bėgant geriau vieni kitus pažinsime. Jau ir dabar džiugina vaikų mandagumas, šypsenos ir energija. Tikiu, kad vaikai šioje mokykloje jausis saugūs ir mylimi.

Ar galėtumėte pasakyti, kad dainos žodžiai, kuriuos dainavote Rugsėjo pirmosios šventės proga – gyvenu gerai, jaučiuosi laimingas – atitinka dabartinę mūsų LSMU vidurinės mokyklos bendruomenės nuotaiką?

Labai taiklūs žodžiai – man jie labai tinka. Na gal ir ne visada galėsime jaustis gerai ir būti laimingi, bus ir sunkių akimirkų, bet svarbu turėti, į ką atsiremti, kam pasiguosti, pasipasakoti, o tada ir vėl viskas būna gerai, vėl nušvinta saulutė. Mano kredo yra „carpe diem“, džiaugiuosi šiandiena ir su šypsena pasitinku rytojų.

Su mokyklos psichologe Ingrida kalbėjosi 11a klasės mokinė Justina Laurinavičiūtė

SVARBIAUSIA – TURĖTI SVAJONĘ!

Šių mokslo metų pradžia buvo sudėtinga daugeliui mūsų mokyklos mokinių. Nauja mokykla, klasė, mokytojai kėlė nerimą, baimą ir jaudulį. Baigėsi pirmasis mokslo metų mėnuo. Netrukus visus gąsdinęs rugsėjis liks gražiu prisiminimu. Šiandien į savo mokyklą skubame pasitikintys savimi ir mokytojais, ramūs, nes čia esame saugūs ir laukiami... Tai labai svarbu kiekvienam iš mūsų, o ypač tiems, kurie siekdami kokybiškesnio mokymo pasiryžo pakeisti ne tik mokyklą, bet ir miestą. Aš – viena iš jų. Mokiausi geroje mokykloje, kasdien buvau su artimais, brangiais man žmonėmis – tėvais, mokytojais, draugais. Regis, nieko netrūko, tačiau mūsų svajonės duoda pradžią naujiems sprendimams ir kartais įprastą kasdienybę apverčia aukštyn kojom! Kai netikėtai atsirado galimybė mokyti LSMU vidurinėje mokykloje, suabejojau. Supratau, kad mokyti joje – tai puiki galimybė tinkamai pasiruošti ateičiai – ją sieju su medikės profesija, tačiau ramybės nedavė mintis, kad nuo mokyklos iki mano gimtojo miesto – beveik du šimtai kilometrų. Laukia nežinomybė, gyvenimas be artimų žmonių svetimame mieste – tai juk nėra taip paprasta.

Martyna Ablingytė (centre).

Tačiau artimiausių žmonių palai-kymas nuramino ir mano svajonei suteikė sparnus! Šiandien savo svajonę vejuosi LSMU vidurinėje mokykloje. Suprantu ir žinau, kad laukia ilgas, sunkus ir atkaklus pasiruošimo kelias, tačiau nuoširdžiai besišypsantys, savo dalyką išmanantys mokytojai drąsina ir teikia vilčių, jog kiekvienas iš mūsų savo tikslą pasieksime. Manau, jog su manim sutiktų daugelis mūsų mokyklos mokinių. Nesvarbu, iš kur tu atvykęs, kiek tau metų – visi čia einame tuo pačiu keliu, kuris veda į svajonę. Neabejoju, kad įgytos žinios ir atkaklus mūsų pačių ryžtas kiekvieną iš mūsų artins prie užsi-brėžto tikslo. Juk tik pasiektas tikslas svajonę paverčia realybe. Svarbiausia – ją turėti!

Martyna Ablingytė (10b klasė)

APIE MOKYTOJUS

Kęstutis BUDREVIČIUS (IT mokytojas) – *Didžiausias mokytojo pasiekimas yra sugebėti pažadinti mokinio kūrybiškumą ir žingeidumą.* / A. Einšteinas/. Kiekvieno mokytojo tikslas atėjus į pamoką sudominti savo mokinius. Manome, kad ne per drąsiai pasakytume, jog Kęstutis Budrevičius puikiai atlieka savo pareigas ir tai jo nuopelnas, kad informacinių technologijų pamokos labai įdomios. Jis visada su plačia šypsena pasitinka savo mokinius, einančius pro klasės duris, atsako net į kvailiausius klausimus ir visada padeda įveikti sunkumus. Esame be galo laimingi turėdami tokį mokytoją!!!

Saulius SKUČAS (anglų kalbos mokytojas) – puikus auklėtojas, nuostabus, linksmas, bendraujantis žmogus ir labai savo darbui atsidavęs pedagogas. Tai žmogus, kuris į mokyklą ateina pirmas ir išeina paskutinis. Smagu, kad būtent šis mokytojas suteikia galimybę visiems mokiniams mokytis papildomų kalbų. Džiugu, kad jis su savo mokiniais bendrauja kaip lygus su lygiu. Taip pat kiekvienoje pamokoje jis stengiasi įtraukti visus mokinius į darbą. Tai žmogus, laužantis stereotipus. Mokantis net šešias kalbas. Ir be konkurencijos pats geriausias auklėtojas. *Fascinating, isn't it?* (žavinga, ar ne?) Jis dažnai taip sako, ir kalbant apie jį tai tinka.

Mantvydas RANDIS (dorinio ugdymo (tikiybės) mokytojas) – mūsų tikiybės mokytojas Mantvydas – išskirtinis... Jis įdomiai susieja roko muziką su tikiyba, o jo pasakojimai greit taps legendomis. Nė vienas jam neprilygsta originaliu drabužių stiliumi ir tegul niekas nedrįsta ginčytis: Mantvydas Randis – pats geriausias tikiybės mokytojas!

Rita KARECKIENĖ (biologijos mokytoja) – mokytoja biologijos moko visko, ką pati ir moka. Smart lenta jai nepaklusni, daro viską atvirksčiai. Mokiniais tai kelia šypseną veide, kaip ir bandymai, kurie pavyksta. Pamokos prabėga greitai, nes mes dirbame visu greičiu.

Ingrida MASAITIENĖ (matematikos mokytoja) – 11b klasės auklėtoja pati mieliausia, geriausia, nuostabiausia, rūpestingiausia, mūsų mylimiausia. Labai moderni mokytoja, jaunatviškų pažiūrų, puiki savo dėstomo dalyko specialistė.

Juozas BARKAUSKAS (kūno kultūros mokytojas) – dauguma vaikų nemėgsta kūno kultūros, išsisukinėja iš pamokų. Pagrindinė to priežastis – nuobodžios pamokos. Bet įsivaizduokite, kas būtų, jei vaikai visai nesportuotų... Tačiau mums tikrai taip nenuitiks! Mūsų kūno kultūros pamokos labai linksmos ir įdomios. Mūsų mokytojas Juozas Barkauskas mus taip sudomino sportu, kad norisi sportuoti ir po pamokų, laisvalaikio. Jis yra tikras savo srities specialistas. Turim labai linksmą ir sportišką mokytoją!

Elena JUOTKIENĖ (biologijos mokytoja) – ši mokytoja, nors ir iš pirmo žvilgsnio ir neatrodo, yra tikrai griežta bei reikli, bet labai draugiška, maloni, bendraujanti bei komunikabili, geba puikiai išaiškinti temą, taiko naujus mokymo metodus. Ji yra pedagogė, kuri žino, ko nori iš savo mokinių. Tai vienintelė mokytoja, kuri mokėsi įsiminti visos klasės vardus. Taip pat ji yra viena stilinčiausia besirengiančių mokytojų.

Rasa KUČIENĖ (lietuvių kalbos mokytoja) – mūsų geroji auklėtoja Rasa

Kučienė – lietuvių kalbos mokytoja. Nuo pat pirmosios susipažinimo akimirkos užburia jos protingas, supratingas žvilgsnis, elegantiška laikysena. Auklėtojai kalbant klasę sulaiko kvapą ir gauda kiekvieną išmintingą jos mintį, padrašinanti žodį, šilumos kupiną šypseną.

Salomėja KUKAUSKIENĖ (fizikos mokytoja) – draugai mieli, tai vadinama koonvekcija! „Kaip? Koonvekcija!“ – tai dažni žodžiai mūsų fizikos pamokoje pas mokytoją Salomėją Kukauskienę. Ji, nuolat besišypsanti, veda keistai įdomias pamokas, po kurių visi fizikos terminai ir formulės tiesiog įstringa galvoje iki vėl kitos pamokos, kurioje ji tavęs laukia ir vėl su šypsena veide.

Rasa CIEGIENĖ (kūno kultūros mokytoja) – kūno kultūros mokytoja yra labai gera. Nors kūno kultūra daug kam patinka, bet ne visos šio dalyko

mokytojos būna geros. Tačiau mūsų nuostabi – ji nerėkia, leidžia žaisti tai, ką mes mėgstame. Mes labai džiaugiamės, kad mums dėsto mokytoja Rasa.

Valdas JARUŠEVIČIUS (chemijos mokytojas) – visų pirma jis yra be galo geras specialistas, gebantis sudominti mokinius savo dėstomu dalyku, savo humoro jausmu padarantis pamokas dar įdomesnes. Mokytojas pasiryžęs bet kuriuo metu padėti mokiniams. Kaip žmogus – šmaikštus ir kartais juokingas.

Gitana LIAUDINSKIENĖ (lietuvių kalbos mokytoja) – mūsų klasės auklėtoja labai gera kaip žmogus ir kaip mokytoja. Ji moka suvaldyti klasę, visada padeda. Nemėgsta konfliktų. Labai įdomiai veda pamokas. Net tuos, kurie nemėgo lietuvių kalbos pamokų, per šį trumpą laiką ji jau pakeitė. Mes pradėjome mėgti lietuvių kalbos pamokas! Kitaip sakant – šauni mokytoja.

Vilma KATKAUSKIENĖ (lietuvių kalbos mokytoja). Vilma Katkauskienė yra nuostabi mokytoja ir labai šiltas žmogus. Jos pamokos labai įdomios, linksmos ir naudingos. Dėl jos lietuvių kalba mums tapo mėgstamiausia pamoka, kuri praskaidrina dieną ir sukelia šypseną veide.

Asta JARUŠEVIČIENĖ (biologijos mokytoja) – Mūsų auklėtoja – gamtos mokytoja Asta Jaruševičienė. Visiems patinka gamtos pamokos, nes mokytoja miela, gailestinga, niekada nebūna pikta, visada atleidžia už nepadarytus namų darbus. Ji visada suteikia vilties pasitaisyti.

Sandra BUDREVIČIENĖ (IT mokytoja) – linksmas, jai netrūksta ir netrūko skaisčios šypsenos, kiekvieną rytą ateina žvali ir laiminga. Kiekvieną 5B klasės mokinį myli kaip savo vaikėlį. Mes, galima sakyti, tapom viena didelė šeima! Nors savo auklėtoją pažįstam labai trumpai, bet jos šypsena, kai ateinam į mokyklą, mus padrašina, nuteikia optimistiškai, mes nebijom jokių iššūkių, nes turim auklėtoją SANDRĄ. Ir tikrai žinom, kad tai tik gera pradžia. Mūsų draugystė bus amžina.

Jurgita VALENTUKOKIENĖ (rusų ir vokiečių kalbos mokytoja). Jurgita – tai juokingoji Jurgita. Taip ji apibūdina pati save. Tai linksmas, švelnus ir supratingas žmogus. Ji šviesa, vedanti į rusų ir vokiečių kalbas. Mokytoja pamokas moka paversti linksmu, nesudėtingu žaidimu. Visada pataria, paaiškina, niekada nenumoja ranka į mokiniams neaiškias vietas. Ji randa geriausią būdą išvauduoti mokinius iš sunkių užsienio kalbos gniaužtų.

Aleksander KOVŠEVIČ (matematikos mokytojas) – mūsų klasės matematikos mokytojas yra labai geras. Per jo pamokas mums būna labai įdomu, sužinome ir išmokstame daug naujų dalykų. Džiaugiamės, kad turime tokį nuostabų matematikos mokytoją.

Kristina GIMPELSON (anglų kalbos mokytoja) – ji yra nuoširdi, gera, mokanti suprasti mokytoja – ir mūsų auklėtoja. Jei tau kas nors neaišku – padės, paaiškins. Štai tokią mokytoją pažįsta 8a klasė.

Parengė Greta Stonkutė
Laukite tęsinio.

TALKA LSMU MOKYKLOJE: BAIMĖS PILNOS AKYS IR DULKIŲ ŽMONĖS

DĖMESIO: gydytojai nepataria šio straipsnio skaityti tiems, kurie neturi humoro jausmo.

Įsivaizduokite: Jūs įžengiate į mokyklą, kurioje už savaitės ar dviejų kelsite savo jau ir taip aukštą IQ lygį, ir išvystate ne didingą mokslo ir žinių puoselėjimo tvirtovę, o kalėmis aplipusį ir įvairiais daiktais užverstą pastatą. Kokia pirmoji mintis šauna Jums į galvą? Man asmeniškai susisuko viduriai ir kojos jau pačios norėjo nešti lauk iš tokios „mokslo ir žinių tvirtovės“. Tačiau ne veltui senovės lietuviai sakydavo, jog iš darbo žmogų pažinsi. Šia išmintimi besiremddama, galiu teigti, jog kitų būsimųjų mokinukų ir jų tėvelių nervai buvo daug stipresni nei mano: niekas namo neišsilakstė, tačiau kibo į darbus. O veikti buvo ką... Juokas juokais, tačiau ne vienas

didis darbas buvo atliktas, remiantis petimi į petį: nuvalyti langai iš tolo traukė praeivių žvilgsnius, išblizgintose grindyse galėjai išvysti savo atvaizdą, sienos atgavo savo buvusią spalvą, ir nauji, ir seni daiktai atrado savo vietą kabinetuose bei koridoriuose... Vietoj sužėlusio miško ir iki kelių užaugusios žolės atsirado dailiai apkarpyti medžiai ir pievelė. O užvis labiausiai stebino plačios ir nuoširdžios šypsenos talkininkų veiduose. Darbas jų ne tik neišgąsdino, bet ir praturtino naujų pažinčių, geros nuotaikos bei tvirto tikėjimo, kad Rugsėjo 1-ąją į mokyklą visi galės įžengti pasipuošę ir pasiruošę Mokslo ir žinių šventei. Mano baimės liga taip pat atsitraukė, jaučiausi daug geriau ir didžiausi nors mažą dalelę prisidėjusi prie draugiškos talkos.

Karolina Šapkauskaitė, 11a klasė

KONKURSAS: SUGALVOK LAIKRAŠČIUI PAVADINIMĄ

Mieli moksleiviai, pasiūlykite laikraščio pavadinimą.
Rašykite savo idėjas redakcijai: katkauskienė.vilma@gmail.com.
Mes būtinai paskelbsime, kas laimėjo konkursą.

LSMU
mokykla

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto mokykla
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Korespondentai:
Justina LAURINAVIČIŪTĖ,
Greta STONKUTĖ

Redaktoriai:
Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Sandra BUDREVIČIENĖ, techninė redaktorė

Leidybos skyrius:
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

LSMU KODUOTĖ

Labai smagu mūsų urve *Martynas*
 Laimingų smalsių mokinių upelis *Rasa*
 Lietuvos slaptųjų mokinių užuovėja *Laura*
 Lietuvos sveikų mokinių uostas *Aina*

5C

Lietuvos sąjungos mąstymo urna
 Lietuvos sveikiausių mokinių urėdija *Kristina*
 Linksmų supratingų mokinių unija *Laimis*
 Linksmas smagi mokslo upė *Nereta*

9B

Lietuvos sumanių mokinių užuovėja *Rasa*
 Lietuvos samprotavimo meno unija *Kristupas*
 Labai stipriai mąstantys urviniai *Justas*
 Linksmiausia sveiko miesto uola *Ugnė*
 Linksmų sumanių mokinių ugdymas *Roberta*
 Laimingų skaitančių mokinių unija *Ieva*
 Laimingų svajojančių mokinukų urėdija *Kamilė*
 Laisvės supratingo mąstymo universalumas *Estela*
 Laiminga saulėta muzikos ugnis *Austė*
 Lietiniai su mėlynių užpilu

Lietuvoje sveikiausių mokinukų užtvanka
 Laimingų smagių mokinukų užėja *Donatas*
 Labai skanūs mėlynieji upėtakiai *Emilija*
 Labai siekiantys mokslo universitete *Greta*

7A

Linksmųjų sumaniųjų mokinių universitetas *Povilas*
 Linksmų stropių mokinių universitetas *Klaudijus*
 Linksmų smagių mokslinčių užuovėja *Liucija*
 Logiškas smalsus misteris užsispyrimas *Gabija*
 Laimingų sumanių mokinukų užtvanka *Gerda*

Linksmas stipri universitetinė mokykla *Julius*
 Linksmųjų smalsių mokinių užuovėja *Giedrė*
 Linksmų smalsių mokinių ugnikalnis *Martyna*
 Linksmų smalsių medikų urvas *Martynas*

5B

Lietuviškai sunkūs matematikos uždaviniai *Elijas*
 Lanksčiai skraidančių mokslininkų universitetas
 Linksmų sveikų mokinių universitetas *Balys*
 Labai storų monstrų urvas *Olivija, Justė, Patricija*
 Liūtukų sveikuolių mokslukų universitetas *Martyna*

Linksmas saldus miegas urve
 Labai smagių mokinių uniformos
 Lietaus saulės mėnulio universitetas *Miglė*
 Linksmų sveikų mokinių užrašai

6A

Linksmų sveikųjų mokytojų universitetas
 Linksmų sveikų mokinių užsiėmimai

Lietuvos smegenų mažas urvelis *Julija*
 Laimingų sveikuolių mokslukų uola *Miglė*
 Lengvabūdis slidus mįslingas upėtakis *Beata*
 Laikas susiimti miegoti užteks *Karolina*

10B

Laimingi sąmoningi mokiniai ugningi
 Linksmi savanoriškai mąstančios ugnelės *Karolina*
 Labai smagių mokslų uraganas
 Labai sraunus mažytis upelis
 Labai svetingi meilūs uodai *Gabrielė*
 Laimingai sėdinčių mokinių urvas *Martyna*

LSMU EILIUOTAI

Čia yra LSMU,
 Mokiniai čia ne „bum bum“,
 Mokytojai čia jėga,
 Čia geriausia mokykla.

Laksto mokytojai čia
 Su didžiausia šypsena!
 Medicais visi mes būsim,
 Univere neprąžsim!

Kas gi čia per mokykla,
 Kad visi su šypsena?
 Ir visi tokie protingi,
 Krimsti mokslus pasiryžę.

Čia geriausia mokykla
 Visoje Lietuvoje.
 Čia yra LSMU
 Su tokio skambiu vardu!

Miglė (10b)

Mes norėjome paklausti skaitytojų, kuri koduotė
 labiausiai patiko. Šmaikščiausia ir protingiausia...
 Rašykite el. paštu: katkauskienė.vilma@gmail.com

